

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202811
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4318202811.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v právnej veci žalobcu: Ing. N. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX S., zastúpený: JUDr. Július Goga, advokát so sídlom Štefánikova 47, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Plavé Vozokany, so sídlom 935 69 Plavé Vozokany, IČO: 00 587 214, zastúpený: Mgr. Peter Nyúl, advokát so sídlom Kpt. Jaroša 4, 934 05 Levice, o vyslovenie neplatnosti uznesenia z členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16Cb/66/2018 - 197 zo dňa 25. 09. 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Cb/66/2018 - 197 zo dňa 25. 09. 2019 potvrdzuje.

II. Odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 221 ods. 1, § 238 ods. 3, § 239 ods. 1, ods. 2, § 424 Obchodného zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 02. 07. 2018 sa žalobca domáhal vyslovenia neplatnosti uznesenia z členskej schôdze žalovaného zo dňa 04. 05. 2018. Dôvodil tým, že žalobca, ktorý je titulom dedenia členom žalovaného, obdržal v zmysle stanov družstva včas písomnú pozvánku na členskú schôdzu žalovaného na deň 04. 05. 2018. Tejto schôdze sa pre naliehavé pracovné povinnosti v zahraničí nemohol zúčastniť. Žalovaný dňa 04. 05. 2018 označenú členskú schôdzu vykonal, o čom bola v zmysle zákona a stanov spísaná zápisnica. Následne poukázal na to, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 16Cb/39/2013 - 454 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 15Cob/123/2016 zo dňa 07. 03. 2017 súdy určili, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného konanej dňa 03. 05. 2013 je neplatné. Takto z dôvodu absolútnej neplatnosti úkonov, ktoré vykonal nezvolené predstavenstvo družstva, nebola členská schôdza, zvolávaná neexistujúcim orgánom žalovaného, vôbec zvolaná. Na uvedenú skutočnosť poukázal ako člen družstva svojimi písomnými námietkami, ktoré žalovanému doručil dňa 04. 06. 2018 v zákonom stanovenej lehote. Následne, majúc za to, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona, stanov a práv riadnych členov družstva tým, že členská schôdza nebola riadne zvolaná, podal žalobu na súd. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca v námietke zo dňa 01. 06. 2018 uviedol jediný dôvod neplatnosti uznesenia členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018 to, že členskú schôdzu

zvolal neexistujúci orgán žalovaného. V tomto ohľade poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 415/2014 - 18 zo dňa 01. 07. 2014, v ktorom sa ústavný súd stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Nitre vysloveným v rozsudku č. k. 15Cob/215/2012 - 103 zo 17. 04. 2016, podľa ktorého účinky vyhlásenia rozsudku o neplatnosti valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným pôsobia až od okamihu, kedy ju vysloví súd. Úkony vykonané orgánmi družstva zostávajú zachované, a preto aj vyhlásenie uznesenia členskej schôdze za neplatné žiadnym spôsobom nezasiahlo do už vykonaných úkonov. Z týchto dôvodov výsledok iných konaní, v ktorých sa rieši otázka neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 05. 08. 2016, nemá význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Ohľadom dôvodov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/767/2016 - 123 zo dňa 22. 12. 2016. Ďalej poukázal na judikát R 58/2017, podľa ktorého na uznesenie prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti. Podotkol, že doteraz nebolo súdom právoplatne rozhodnuté o neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného zo dňa 05. 08. 2016, preto treba na uznesenia tejto členskej schôdze hľadieť ako na platné a z tohto dôvodu bola platne zvolaná členská schôdza žalovaného na deň 04. 05. 2018. Záverom dodal, že člen družstva je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby o vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze len v rozsahu dôvodov, ktoré určitým a zrozumiteľným spôsobom špecifikoval vo včas podanej námietke, preto nie je dôvod skúmať ďalšie prípadné namietané dôvody neplatnosti uznesenia členskej schôdze (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 2281/2013). Navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi plnú náhradu trov konania.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca súdu nepreukázal, že by uznesenie z členskej schôdze zo dňa 04. 05. 2018 bolo v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva.

V prvom rade vychádzal z ustanovenia § 424 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že návrh na vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze môže podať člen družstva, a to v prípade, ak je uznesenie v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva. Žalobca ako člen družstva síce splnil, že do jedného mesiaca od konania schôdze oznámil svoju námietku predstavenstvu a tiež do jedného mesiaca podal žalobu na súd, avšak nepreukázal dôvodnosť svojej námietky, v rámci ktorej namietal rozpor s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka (riadne zvolanie schôdze) a rozpor s čl. XVII. ods. 1, ods. 3 stanov družstva, keďže členskú schôdzu zvolal neexistujúci orgán družstva - predstavenstvo družstva, ktorý nevznikol v dôsledku neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013. V danom prípade nebolo sporu o tom, že uznesenie náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013 bolo určené za neplatné rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 16Cb/39/2013 - 454 zo dňa 16. 05. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/123/2016 - 488 zo dňa 07. 03. 2017, právoplatným dňa 29. 06. 2017. Spor nastal ohľadom toho, či sa na neplatnosť uznesenia členskej schôdze vzťahuje tzv. princíp relatívnej neplatnosti alebo tzv. princíp absolútnej neplatnosti. Uvedená problematika bola riešená aj súdnymi autoritami, a preto vychádzajúc z rozhodovacej praxe súdnych autorít, konkrétne R 58/2017, súd prvej inštancie mal za to, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom. Inými slovami neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd, teda bol aplikovaný tzv. princíp relatívnej neplatnosti. Predmetný názor bol vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15Cob/215/2012 a bol tiež preskúmaný aj Ústavným súdom SR, ktorý v rozhodnutí pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 nevezhliadol porušenie práva sťažovateľa. Okrem toho z rozhodovacej činnosti prvoinštančného súdu je zrejmé, že uznesenia členských schôdz žalovaného sú napádané vo viacerých súdnych konaniach, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Cb/175/2016 bola taktiež namietaná neexistencia predstavenstva z dôvodu neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013, pričom žalobca v tejto veci taktiež zastával právny názor o aplikácii tzv. princípu absolútnej neplatnosti vychádzajúc z toho, že rozhodnutie Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15Cob/218/2012 nie je možné na daný skutkový stav aplikovať, a to z dôvodu, že v predmetnom spore súd rozhodoval o uznesení valného zhromaždenia, pričom zásadný rozdiel videl v § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorý pre platnosť uznesenia členskej schôdze stanovoval osobitne podmienku riadne zvolanej členskej schôdze. K uvedenému sa vyjadril Krajský súd v Nitre v rozsudku č. k. 26Cob/71/2018 - 412 zo dňa 13. 12. 2018, v rámci ktorého uviedol, že nebolo možné súhlasiť so žalobcom v tom, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nesprávne aplikoval v prejednávanej veci právny záver všeobecného súdu, ktorého neústavnosť nebola v konaní o ústavnej sťažnosti vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 zistená, a podľa ktorého v prípade prijatých uznesení valného zhromaždenia (spoločnosti s ručením obmedzeným) platí princíp relatívnej neplatnosti, podľa ktorého až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia valného

zhromaždenia sa má za to, že rozhodnutie je platné. Žalobca nemožnosť aplikovať tento právny záver v prejednávanej veci odôvodňoval tým, že predmetom uvedeného konania bolo určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným a nie členskej schôdze družstva, keď v prípade družstva je inštitút neplatnosti uznesenia členskej schôdze upravený samostatne. V bode 28. odvolací súd vysvetlil, že nedôvodnosť uvedeného odvolacieho dôvodu žalobcu spočívala jednak v tom, že inštitút určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 131 Obchodného zákonníka) a inštitút určenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva (§ 242 Obchodného zákonníka) majú spoločné tie (z hľadiska právneho názoru uvedeného v predchádzajúcom odseku) podstatné znaky, že uznesenia (tak členskej schôdze družstva ako aj valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným) môžu byť určené za neplatné výlučne na návrh Obchodným zákonníkom určených osôb v Obchodným zákonníkom stanovených prekluzívnych lehotách. Znamená to, že aj v prípade prijatia uznesenia (v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným - valného zhromaždenia, ktoré je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami a v prípade družstva - členskej schôdze, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva) a nevyužitia práva podať určovací žalobu aktívne legitimovanými osobami, zostávajú účinky tohto uznesenia zachované, t. j. považuje sa za platné. Z tohto pohľadu má uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným, ako aj členskej schôdze družstva obdobné účinky ako relatívne neplatný právny úkon (len obdobné preto, lebo uznesenie podľa svojej povahy nie je právnym úkonom). Vzhľadom na uvedené konštatoval rovnaké charakteristické znaky oboch inštitútov, preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď svoje právne závery odôvodnil aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/215/2012 zo 17. 04. 2013, ktorého odôvodnenie nebolo v konaní o (ústavnej) sťažnosti vedenej na ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 415/2014 posúdené ako ústavne nesúladne. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov vyšších súdnych inštitúcií súd prvej inštancie ustálil, že pri neplatnosti uznesenia členskej schôdze platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, čo znamená, že až do rozhodnutia súdu o neplatnosti sa má za to, že rozhodnutie je platné, teda aj členská schôdza, ktorá sa konala dňa 05. 08. 2016, bola riadne zvolaná a tiež na nej prijaté uznesenia sa považujú za platné, kým súd rozhodnutím nevysloví ich neplatnosť. Keďže vyslovenie neplatnosti tohto uznesenia zo strany žalobcu preukázané nebolo a nebola preukázaná ani neplatnosť uznesení prijatých na ďalších členských schôdzach, v rámci ktorých bolo zvolené predstavenstvo zapísané v obchodnom registri v čase zvolávania a konania členskej schôdze konanej dňa 04. 05. 2018, ktoré členskú schôdzu riadne a včas zvolalo, súd mal za to, že členská schôdza bola zvolaná existujúcim orgánom. Vzhľadom na vyššie uvedené prvoinštančný súd dospel k záveru, že členská schôdza bola riadne zvolaná, a to jednak v súlade s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj v súlade s čl. XVII. ods. 1, ods. 3 stanov družstva, nakoľko bola zvolaná riadne zvoleným predstavenstvom družstva zapísaným v obchodnom registri a zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by členská schôdza, v rámci ktorej bolo zvolené predstavenstvo družstva, bola vyhlásená za neplatnú, a to rozhodnutím súdu, pričom, ako už súd vyššie uviedol, v prípade prijatých uznesení členskej schôdze platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, čo znamená, že až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze sa má za to, že uznesenie je platné.

Vychádzajúc z námietok žalobcu ohľadom absolútnej neplatnosti mal súd prvej inštancie za to, že výklad žalobcu by znemožnil ďalšie fungovanie akejkoľvek spoločnosti, či družstva a mal by za následok ich zánik, čo nie je stav predpokladaný zákonom a tiež zákonnými ustanoveniami, ktoré má za cieľ zamedziť existencii uznesení v rozpore so zákonom a tiež stanovami družstva, avšak len za tej situácie, že uvedený rozpor bude napadnutý členom družstva za zákonom stanovených podmienok. V opačnom prípade platí, že uznesenie je platné a súd ex offio nemôže v žiadnom inom konaní vykonávať súdny prieskum platnosti takéhoto uznesenia, a to i za stavu, že by bolo v rozpore so zákonom, prípadne stanovami družstva. Uvedené jednoznačne pokrýva výklad relatívnej neplatnosti právnych úkonov, aj keď pri uznesení členskej schôdze družstva nemožno hovoriť o právnom úkone, preto ani nebolo možné vyhovieť námietke žalobcu, že relatívna neplatnosť právnych úkonov je upravená v § 40a Občianskeho zákonníka. V tomto ohľade súd opätovne zdôraznil, že uznesenie členskej schôdze družstva nie je podľa svojej povahy právnym úkonom, čo potvrdil aj Krajský súd v Nitre v rozsudku pod sp. zn. 26Cob/71/2018. Záverom súd prvej inštancie poukázal na princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 CSP, v zmysle ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

Majúc pritom za to, že najvyššie súdne autority ustálili, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva je potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom a žalobca iný právny názor súdnych autorít nepreukázal a nebol preukázaný žiadny iný skutkový stav, ktorý by odôvodňoval odklon od uvedeného rozhodnutia, súd v záujme zachovania právnej istoty strán sporu

zotrval na tom právnom posúdení, že neplatnosť uznesenia členskej schôdze pôsobí až od okamihu, keď ju vysloví súd, teda v danom prípade platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti.

O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že žaloba bola zamietnutá, teda žalovaný mal úspech v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti vydanému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), f) CSP a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštalcie na ďalšie konanie. Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa preskúmania rozsudku Krajského súdu v Nitre v konaní pod sp. zn. 15Cob/215/2012 Ústavným súdom SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 415/2014 nevzhladol porušenie práva sťažovateľa. Toto zdôvodnenie podľa názoru žalobcu nemožno akceptovať pre arbitrárnosť pri výklade zákona v § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorý kogentne a priamo podmieňujúcim spôsobom umožňuje vznik právoplatnosti uznesenia členskej schôdze už pri jeho prijímaní, a to slovným vyjadrením: ... „na platnosť uznesenia sa vyžaduje riadne zvolanie schôdze ...“ Pokiaľ takto nie je členská schôdza zvolaná, nemôžu od počiatku nastúpiť účinky platnosti prijímaného uznesenia. Skutočnosť, že ustálenie právnej skutočnosti „riadne zvolanie schôdze“ je po vykonaní dokazovania súdmi zistené až neskôr, nemôže mať vplyv na základnú zásadu absolútnej neplatnosti určenú zákonom.

Za neakceptovateľný treba hodnotiť aj právny názor Krajského súdu v Nitre, na ktorý sa odvoláva argumentácia používaná v napadnutom rozsudku. Je v priamom rozpore so znením § 242 Obchodného zákonníka takto tvrdené stanovisko: ... aj v prípade prijatia uznesenia ... stanovami družstva - nevyužitie práva podať určovaciu žalobu aktívne legitimovanými osobami, zostávajú účinky tohto uznesenia zachované, t. j. sa považujú za platné. Z tohto pohľadu má uznesenie ... aj členskej schôdze družstva obdobné účinky ako relatívne neplatný právny úkon (len obdobné preto, lebo uznesenie podľa svojej povahy nie je právny úkon).

Napr. v 28. bode rozsudku Krajského súdu v Nitre, na ktorý sa prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku odvoláva, sú uvádzané argumenty v priamom rozpore so skutočnosťou, keďže na jednej strane sa pokúša o vysvetlenie v súvislosti so spoločnými znakmi (obchodná spoločnosť - § 131 a družstvo - § 242) so záverom, že uznesenia môžu byť určené za neplatné výlučne na návrh v prekluzívnych lehotách. V prejednávanej veci došlo ku konaniu spĺňajúcej podmienky určenej zákonom, keďže žalobca je členom družstva, došlo ním k podaniu námietok v 1-mesačnej lehote, došlo k podaniu žaloby v 1-mesačnej lehote. Takto sa stala neakceptovateľná a nepoužiteľná argumentácia v tejto veci použitá prvoinštančným súdom, pokiaľ sa odvoláva na právny názor Krajského súdu v Nitre vyslovený v inej veci. Za nóvum však treba považovať právny záver krajského súdu použitý prvostupňovým súdom o obdobných účinkoch ako má relatívne neplatný právny úkon s tým, že úplne arbitrárny je záver o potrebe „využitia práva podať určovaciu žalobu aktívne legitimovanými osobami. Pokiaľ taká žaloba nebude podaná, zostávajú účinky uznesenia zachované.“

Z tohto záveru však vyvstáva niekoľko otázok, a to, či požadovanú určovaciu žalobu musí podať ten istý člen družstva, ktorý podal žalobu podľa § 242 Obchodného zákonníka, či sa lehota na podanie takej určovacej žaloby počíta odo dňa, kedy došlo k vzniku relatívne neplatného uznesenia alebo až od právoplatnosti určenia, že uznesenie je neplatné v zmysle § 242 Obchodného zákonníka, a keďže ako uvádzajú súdy „uznesenie podľa svojej povahy nie je právny úkon“, čoho sa má (môže) člen družstva domáhať v rámci žaloby o určenie relatívnej neplatnosti uznesenia, ktoré podľa svojej povahy nie je právny úkon, keď jediný spôsob dosiahnutia nápravy pri porušení zákona alebo stanov je zakotvený v § 242 Obchodného zákonníka. V tomto kontexte je arbitrárny záver prvoinštančného súdu v napadnutom rozsudku aj so stanoviskom vyjadreným v náleze II. ÚS 796/2016 pri ustálení pojmov absolútna - relatívna neplatnosť s tým, že platí, že pokiaľ je nejaká vada právneho úkonu sankcionovaná neplatnosťou (a nejde pritom o niektorý z prípadov relatívnej neplatnosti), ide o absolútne neplatný právny úkon.

Žalobca ďalej poukázal na to, že sa vo svojom prednese aj na pojednávaní dňa 25. 09. 2019 dovoľáva neplatnosti právneho úkonu - uznesenia členskej schôdze s poukazom na absolútnu neplatnosť dôsledkov plynúcich zo skutočnosti, že na schôdzi dňa 03. 05. 2013 nevznikli žiadne orgány družstva z dôvodu určenia neplatnosti uznesenia. Pokiaľ aj platí stanovisko, že uznesenie bolo v platnosti do 29. 06. 2017, tak týmto dňom nastúpili účinky neplatnosti ex tunc, teda odo dňa 03. 05. 2013.

Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, zo dňa 18. februára 2008, sp. zn. 4 Obo 20/2007 platí: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo

účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ aby zákon dodržaný nebol.“

Podľa publikovaných právnych stanovísk sa relatívna neplatnosť právnych úkonov generálne upravuje v § 40a Občianskeho zákonníka, v ktorom sú taxatívne vymenované relatívne dôvody neplatnosti právnych úkonov.

V Obchodnom zákonníku (na rozdiel od Občianskeho zákonníka) bol zvolený iný prístup, a to tak, že došlo k rozšíreniu dôvodov relatívnej neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa úkonov podľa obchodného práva. O relatívnu neplatnosť v obchodnom práve ide vždy vtedy, ak sa týka výlučne ochrany len konkrétneho účastníka obchodnoprávneho vzťahu. Preto len tento sa môže úspešne domáhať relatívnej neplatnosti, lebo ide o jeho záujmy, ktoré sú dôvodom neplatnosti dotknuté.

Žalobca sa nestotožnil ani s ďalšou argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, „že pri neplatnosti uznesenia členskej schôdze platí tzv. princíp relatívnej neplatnosti, čo znamená, že až do rozhodnutia neplatnosti sa má za to, že rozhodnutie je platné, teda aj uznesenie členskej schôdze, ktorá sa konala dňa 05. 08. 2016, bola riadne zvolaná a tiež na nej prijaté uznesenia sa považujú za platné, kým súd nevyсловí ich neplatnosť.“

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z kontextu podaného odvolania nepochybne vyplýva, že žalobca namietal nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie iba z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a nie pre nesplnenie procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP) alebo nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým by súd prvej inštancie dospel na základe ním vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/), hoci práve tieto odvolacie dôvody označil vo svojom odvolacom návrhu. Keďže podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok prihliadne aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uvedené (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu iba správnosť právneho posúdenia veci, nakoľko žiadnu vadu procesných podmienok nezistil. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením vydaného rozsudku, a preto sa s poukazom na § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku bez toho, aby tieto dôvody opakovane.

11. Žalobca sa neplatnosti uznesenia členskej schôdze žalovaného konanej dňa 04. 05. 2018 domáhal z dôvodu rozporu s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka (riadne zvolanie schôdze) a rozporu s čl. XVII., ods. 1, ods. 3 stanov družstva, keďže členskú schôdzu zvolal neexistujúci orgán družstva - predstavenstvo družstva. V tejto súvislosti žalobca poukázal na neplatnosť uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 16Cb/39/2013 - 454 zo dňa 16. 05. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/123/2016 - 488 zo dňa 07. 03. 2017, právoplatným dňa 29. 06. 2017. Podľa názoru žalobcu by účinky súdom určenej neplatnosti predmetného uznesenia mali platiť ex tunc, teda od 03. 05. 2013. Z uznesenia z náhradnej členskej schôdze konanej dňa 03. 05. 2013 o 10.00 hod. v KD A. S. vyplýva, že členská schôdza, okrem iného, tajným hlasovaním zvolila orgány družstva a) do funkcie predsedu družstva a predsedu predstavenstva, b) do funkcie podpredsedu družstva a člena predstavenstva, c) za

členov predstavenstva družstva, d) za členov kontrolnej komisie družstva a uložila odoslať zápisnicu a všetky prílohy do Obchodného vestníka a na Obchodný register Okresného súdu v Nitre.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 25. 07. 2016 bola predsedom predstavenstva žalovaného Ing. V. T., PhD. podpísaná pozvánka, ktorou predstavenstvo žalovaného v súlade s článkom XVII. ods. 3 stanov družstva pozývalo na členskú schôdzu družstva, ktorá sa mala uskutočniť dňa 05. 08. 2016 so začiatkom o 9.00 hod. v Kultúrnom dome A. S. s programom bližšie špecifikovaným v pozvánke. Jedným z bodov programu bola aj voľba nových členov kontrolnej komisie, členov predstavenstva, predsedu a podpredsedu družstva. Z listinných dôkazov založených v súdnom spise a ani z tvrdení sporových strán však nevyplýva, že by uznesenie členskej schôdze, na ktorej boli zvolení noví členovia štatutárneho orgánu družstva, bolo súdom určené za neplatné. Rovnako zo spisu nevyplýva, že by uznesenie ďalšej členskej schôdze žalovaného, na ktorej bol za predsedu predstavenstva zvolený Ing. A. Z., za podpredsedu predstavenstva Bc. Z. G. a za členov predstavenstva N. O., T. N., Ing. V. T., PhD., M. N., V. H. (zapísaní v Obchodnom registri Okresného súdu Nitra od 24. 08. 2017), bolo súdom určené za neplatné. Pokiaľ súd právoplatne neurčil neplatnosť uznesenia žalovaného prijatého na členskej schôdzi, na ktorej bolo zvolené predstavenstvo zapísané v obchodnom registri v čase zvolávania a konania členskej schôdze konanej dňa 04. 05. 2018, súd prvej inštancie nemohol dospieť k inému právnomu záveru, ako k tomu, že členská schôdza konaná dňa 04. 05. 2018 bola zvolaná existujúcim orgánom, a to v súlade s § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a čl. XVII. ods. 1, ods. 3 stanov žalovaného. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani súdom vyslovená neplatnosť uznesenia náhradnej členskej schôdze zo dňa 03. 05. 2013, na ktorej boli zvolené orgány družstva, keďže na ďalších členských schôdzach boli tieto kreované nanovo (vrátane jeho predstavenstva) a príslušné uznesenia členskej schôdze neboli súdom určené za neplatné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obdo/47/2015 zo dňa 27. 10. 2016, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2017 ako judikát R 58/2017, v zmysle ktorého je na uznesenia prijaté na členskej schôdzi družstva potrebné hľadieť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti.

13. Keďže odvolací súd po prejednaní odvolania žalobcu nezistil žiadny dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, a to v žiadnom jeho výroku, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, mal by proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).